

ירון אתר
נו ואקאנס

No Vacance, 2018
video, 6:15 min

נו ואקאנס, 2018
וידאו, 6:15 דקות

”אנחנו חיים בתוך רומן עצום.

לסופר במיוחד, חשוב פחות ופחות להמציא תוכן דמיוני לרומן שהוא כותב. הדמיון כבר נמצא שם.

המשימה של הסופר היא להמציא

את המציאות". ג'.ג'. באלארד, הקדמה לקראש,

תל אביב: גוונים, 2000

שקיעה, סקילה, התנגשות, נעיצה, נשימה. תערוכת היחיד החדשה של ירון אתר בגלריה רז-ארט מתעכבת על אירועים אלה ומייצרת אותם כמצבים עשויים דימוי וחומר. שני פסלים, עבודת הצבה הנשענת על דימוי מודפס ושתי עבודות וידאו מתכנסים יחד תחת הכותרת "נוֹ ואקאנס" - אין חופשה, אין מקום. ואולי זו רק ההתחלה.

פסל חרס של דמות גבר מונח על מתקן כשמפיו בוקעים אדי קיטור. בעבודה זו אתר חוזר לנראות ולחומריות ארכיאולוגית ולאידיאולוגיה האופפת אותן (כפי שעשה בעבודות כמו פורום הרודס¹ מ־2013 וונוס מבריקת רם מ־2014). הדומם הנושף, כמו גם המכניזם המפיח רוח חיים בחרס, הם שמבצעים את ההסטה המתקיימת כאן מדמות אלילית, מיתולוגית, לדמות פגיעה שיש להתקרב אליה, שדורשת השקיה, ואשר תלויה בלא יותר מאשר מכניזם פשוט וקומקומי.

וידאו שצולם על חוף הים האדריאטי במונטנגרו מציץ מלמטה אל חבורת ילדים שאוחזים בחלוקי נחל, אבנים מסותתות יותר ופחות. ילדות וילדים באתר נופש מתגודדים סביב האבנים לאור השמש, וכל זאת במרדף אחר חרק גדול. הצחוק וההתרגשות כולם סובבים סביב האפשרות למחוץ את הפולש.

עבודת וידאו נוספת מביאה את העיסוק בחופש לנקודת קיצון. שני גברים נוהגים בכבישי מדבר, לצידם מכוניות נוספות והרי הנגב. הנסיעה, כמו תמיד, משהה ומקפיאה את הזמן לכדי מרחב קולנועי. המפגש בין שני הנהגים הוא תאונה קשה, התנגשות אחורית שבה רכב אחד נטמע במלואו לתוך הרכב האחר ושני הנהגים שרועים בתוכם ללא ניע. העבודה מנווטת בין ייצוגים חזותיים נודעים של תאונות רכב, שהוטענו במשמעויות תרבותיות מגוונות ורדיקליות, למן סוף השבוע של גודאר ועד קראש של קרוננברג. עבודתו של אתר משתמשת בהתרסקות המכוניות

לא רק כדימוי או ככלי נרטיבי, אלא

גם כמטאפורה יצרנית, חיה ומשתנה.

האמן מסמן את התאונה כרגע

רומנטי כמעט של איחוד ושחרור, שאינו מוותר על סימון הבנאליה של עצם קיומו ושל אופן תיאורו הקולנועי. יותר מאשר רגע אסוני, זהו רגע של פתיחת אפשרויות חדשות - האפשרות לעצור בלב המרחב ההיברידי הקפוא, להרהר בסיבות ותוצאות, בהפרדה ובמגע, בגבולות ובחדירתם, בהתכוונות ומקריות, בגבריות ובמיניות, במה שאבד ובמה שנוצר².

עבודה זו, כמו העבודות האחרות בתערוכה, מתהווה מתוך משא ומתן בין ביטויים

2 כפי שכותבת קארן בקמן בספרה העוסק בייצוגים קולנועיים ואמנותיים של התרסקות מכוניות בתאונות דרכים, ההתנגשות מייצרת קרע בקרומים שאמורים להפריד בינינו, וכך היא קשורה לא רק לדחף המוות אלא גם לדחף המגע עם האחר. כמו כן, היא טוענת כי "חוסר הוודאות שמאפיין את הדימוי הקולנועי הבלתי יציב של התנגשות המכוניות, ההצעה הפרדוקסלית שהוא מגיש, המשלבת מהירות גבוהה וקיפאון מוחלט – מאפיינים אלה מהדהדים את הרגע העכשווי, שבו נדמה שאנחנו תקועים, אבל באותו זמן איננו יכולים לעמוד בקצב המואץ והמתגבר כל הזמן, נאבקים למצוא מקום שקט, דומם ורפלקטיבי בו נוכל לחשוב ומתוכו נוכל לפעול". Karen Beckman, *Crash: Cinema and the Politics of Speed and Stasis*, Durham and London: Duke University Press, 2010, pp. 1–24, 233

ותחבירים אסתטיים לחוויות גופניות. המבט והגוף מתחלפים זה בזה כנקודות מוצא וסיום. התערוכה נוֹ ואקאנס, שיש סיום כפול כבר בכותרתה, מחפשת פרצות ורגעי משבר במשטרי הגבול, הבטיחות וההפרדה בין אדם לדימוי.

לאה אביר

^[1] "האקלקטיות של הסגנונות האדריכליים שבמלון"

כותב דורון רבינא על מרום הרודס, "חושפת את הניידות הסגנונית בין מונומנטים טעונים היסטורית ופוליטית ובין אתרים של נופש ופנאי". מתוך קטלוג התערוכה **בעיות השעה**, מוזיאון תל אביב לאמנות, 2017, ע' 11.

ירון אתר נולד ב־1979 בישראל, חי ועובד בתל אביב. הוא בוגר תכנית לימודי ההמשך של המדרשה לאמנות, בית ברל, והתואר הראשון של בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב. אתר הציג תערוכות יחיד בגלריית הקיבוץ בתל אביב, בגלריית כברי ובגלריה חזי כהן. עבודותיו הוצגו בתערוכות קבוצתיות בארץ ובעולם, בין השאר במוזיאון ישראל בירושלים, ביתן הלנה רובינשטיין - מוזיאון תל אביב, בביאנלה הראשונה של תל אביב, במוזיאון הרצליה, בגלריה האוניברסיטאית בתל אביב, במובי – מוזיאוני בת ים, בKunsthale Faust בהנובר ובפסטיבל הסרטים Tampere בפיןלנד.

“We live inside an enormous novel. It is now less and less necessary for the writer to invent the fictional content of his novel. The fiction is already there. The writer's task is to invent the reality.” J.G. Ballard,

Introduction to *Crash*, London: Vintage, 1995

video works converge under the title *No Vacance* – there is no vacation, no vacancy; but perhaps this is just the beginning.

A clay male figure lies on top of a device, its mouth exuding steam. In this work, Attar reverts to archeological visibility and materiality and to the ideology surrounding it (same as he had done in works such as *Herod's Forum*, from 2013¹ and *Venus of Berechat Ram*, from 2014). The exhaling inanimate object and the mechanism that breathes life into the clay are performing a shift from a mythic idol into a figure that necessitate approaching, that requires replenishing, and is dependant on nothing more than a simple device reminiscent of a kettle.

A video, shot on the Adriatic coast in Montenegro, peers from below at a band of children holding pebbles and stones. Boys and girls in a resort, in the sun, crowding around the pebbles, chasing a large insect. Their laughter and excitement all revolve around the possibility of squashing the invader.

Another video work takes vacationing to the extreme. Two men drive on desolate roads alongside other cars and the hills of the Negev desert. The drive, as always, suspends time and freezes it into a cinematic realm. The two cars come together in a severe collision, a rear-ender in which one vehicle is completely merged into the other, and both drivers are lying motionless in them. The work navigates among familiar visual

A sunset, a stoning, a crash, a plunge, a breath. Yaron Attar's solo show at RawArt Gallery lingers on such events and recreates them as situations through combinations of image and matter. A pair of sculptures, an installation based on a printed image, and two representations of road crashes that had been charged with various cultural meanings, from

1 "The eclectic architecture of the hotel exposes the stylistic mobility between historically and politically charged monuments and leisure sites." (Doron Rabina, *Current Affairs*, Tel Aviv Museum of Art, p.18, exhibition catalog)

Goddard's *Weekend* to Cronenberg's *Crash*. Attar uses the crash not only as an image and a narrative device but also as a living, productive, and flexible metaphor. The artist points to the collision as an almost romantic moment of union and release, yet he insists on marking the banality of its very existence as well as its cinematic depiction.

More than a catastrophe – it is a moment of new possibilities: to stop in the middle of a frozen hybrid space, to contemplate causes and consequences, touching and detaching, borders and their breaching, intent and randomness, masculinity and sexuality, what has been lost and what is created.²

This work, like the others in the show, comes into being through negotiations between aesthetical syntaxes and expressions and physical experiences. The gaze and the body replace each other at the start and end points. *No Vacance*, whose title already contains a double ending, seeks breaches and crises in regimes of borders, security, and the segregation of person and image.

LEAH ABIR

Yaron Attar was born in Israel in 1979, and he lives and works in Tel Aviv. He holds a degree in advanced art studies from Hamidrasha Art School, Beit Berl and a BFA from Bezalel Academy of Art and Design. Attar has had solo exhibition in spaces such as Cabri Gallery and the Kibbutz Art Gallery and Hezi Cohen Gallery in Tel Aviv. Attar's works have been included in various group exhibitions in several major venues, among them the Israel Museum in Jerusalem, The Helena Rubinstein Pavilion for Contemporary Art – Tel Aviv Museum, the First Tel Aviv Art Biennial, the Herzelia Museum of Art, HIT Gallery in Bratislava, the Genia Schreiber Tel Aviv University Art Gallery, MoBY (Museums of Bat Yam), and Tampere Film Festival in Finland.

2 As Karen Beckman writes in her book about cinematic and artistic representations of car crashes, the crash creates tears in the membranes that are supposed to separate us, and so it is related not only to the death urge but also to the need to establish contact with the other. She also argues that "...[I]t is precisely [the cinematic crash's] unstable figure's uncertainty, its paradoxical suggestion of high speed and total immobilization, that resonates with the contemporary moment, in which we seem to be both stuck and unable to keep up with an ever accelerating pace, struggling to find a still, reflective place in which to think and from which to act." Karen Beckman, *Crash: Cinema and the Politics of Speed and Stasis*, Durham and London: Duke University Press, 2010, pp. 1-24, 233.

Distorted Sun, 2018
 Digital print on transparency and Plasticine
 285x140 cm, 35x60x60 cm

חמה לקויה, 2018
 הדפסה דיגיטלית על שקף ופלסטלינה
 285-140 ס"מ, 35-60-60 ס"מ

Kettle Man, 2017
White clay, plywood and a warming device
78x75x40 cm

איש קומקום, 2017
חמר לבן, עץ לבוד ומיחם חשמלי
78x75x40 ס"מ

The Fork Killed the Pitchfork, 2018
Clay and metal
86x24x5 cm

המזלג הרג את הקלשון, 2018
חמר ומתכת
86x24x5 ס"מ

Stoning, 2016
video, 4 min

ירון אתר
נו ואקאנס

Yaron Attar
NO VACANCE

גלריה רז'ארט, תל אביב
12.7-11.8.18

RawArt Gallery, Tel Aviv
12.7-11.8.18

קטלוג

עיצוב והפקה: אביגיל ריינר (The Studio)
עורכת: לאה אביר
עריכה לשונית ותרגום לאנגלית: צפרה נמרוד
הדפסה: ע.ר. הדפסות
צילומי הצבה: לנה גומון

Catalog

Design and Production: Avigail Reiner (The Studio)
Editor: Leah Abir
Language Editing and English Translation: Safra Nimrod
Printing: A.R. Printing
Installation Photo: Lena Gomon

צוות גלריה רז'ארט

שמעון בן-שבת, לאה אביר, מאיה במברגר,
נועה בר אוריין

RawArt Gallery Team

Shimon Ben Shabat, Leah Abir,
Maya Bamberger, Noa Bar Oryan

תודות

דוד חקי, איתן בן משה, אור רימר, דוד בן משה, יונתן
דימה אוסמולבסקי, אלכס איפר, איתי מרום, יאיר
פרידמן, רועי מנו, נועם טולדנו, יהונתן פזי, ישי אדר, אלון
גיל, תמר שם, אחיה כהנה, יוסף אברהם, בועז אנצ'ל,
מאיה אטון, רועי מנחם מרקוביץ, ורד שילוני, טמיר
ליכטנברג, זיו אתר, רחל ושאוול אתר.

Thanks

David Chaki, Eitan Ben Moshe, Or Rimer, David Ben
Moshe, Jonathan Dima Osmolovsky, Alex Aifer, Itay
Marom, Yair Fridman, Roy Mano, Noam Toledano,
Yehonathan Pezzi, Ishai Adar, Alon Gil, Tamar Shem,
Ahia Canna, Yosef Avraham, Boaz Encel, Maya Attoun,
Roy Menachem Markovich, Vered Shilony, Tamir
Lichtenberg, Ziv Attar, Rachel & Shaul Attar.

הוצאת גלריה רז'ארט
שביל המרץ 3, תל אביב
© RawArt Gallery and
Yaron Attar, 2018

RAWART
GALLERY
PRESS

RawArt Gallery Press
3 Shvil Ha'Meretz St., Tel Aviv
www.rawart-gallery.com

Yaron Attar
No Vacance

